INFORMACJE DOTYCZĄCE ORZECZEŃ NIEPUBLIKOWANYCH

Zbiór Orzeczeń

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 16 lutego 2012 r. – postępowanie karne przeciwko Pulignaniemu i in.

(sprawa C-413/10)

Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry hazardowe — Przyjmowanie zakładów na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Konsekwencje wynikające z naruszenia prawa Unii przy udzielaniu koncesji — Wydanie 16 300 dodatkowych koncesji — Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości — Zasada pewności prawa — Ochrona posiadaczy wcześniejszych koncesji — Przepisy krajowe — Minimalne odległości obowiązujące między punktami przyjmowania zakładów — Dopuszczalność — Działalność transgraniczna podobna do działalności objętej koncesją — Zakaz w przepisach krajowych — Dopuszczalność

1. *Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Ograniczenia — Gry losowe — Ustawodawstwo krajowe zakazujące, pod rygorem sankcji karnych, przyjmowania zakładów w wypadku braku koncesji lub zezwolenia — Naruszająca prawo Unii odmowa koncesji lub zezwolenia (art. 43 WE, 49 WE) (por. pkt 12; pkt 1 sentencji)*

2. *Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Ograniczenia — Gry losowe — Ustawodawstwo krajowe zakazujące przyjmowania zakładów w wypadku braku koncesji lub zezwolenia policji — Naruszające prawo Unii wykluczenie podmiotu z przetargu na udzielenie takiej koncesji (art. 43 WE, 49 WE) (por. pkt 13; pkt 2 sentencji)*

3. *Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Gry losowe — Ustawodawstwo krajowe zakazujące, pod rygorem sankcji karnych, przyjmowania zakładów w wypadku braku koncesji lub zezwolenia — Przesłanki cofnięcia koncesji wydanych na zakończenie przetargu (art. 43 WE, 49 WE) (por. pkt 14; pkt 3 sentencji)*

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Tribunale ordinario di Prato – Swobodny przepływ osób – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Działalność polegająca na przyjmowaniu zakładów – Przepisy krajowe uzależniające wykonywanie tej działalności od uzyskania zezwolenia i licencji bezpieczeństwa publicznego – Ochrona udzielana podmiotom prawa, które uzyskały zezwolenia i licencje dzięki procedurom ich udzielenia, z których niezgodnie z prawem wykluczono inne podmioty gospodarcze z tego samego sektora – Zgodność z art. 43 WE i 49 WE

Sentencja

1) Artykuły 43 WE i 49 WE, jak również zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, iż stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które z naruszeniem prawa Unii wykluczyło określoną kategorię podmiotów gospodarczych z możliwości uzyskania koncesji na wykonywanie danej działalności gospodarczej i które zmierza do zaradzenia temu naruszeniu, organizując przetarg na znaczną liczbę nowych koncesji, chroniło pozycję rynkową uzyskaną przez działające już podmioty gospodarcze, w szczególności poprzez ustanowienie minimalnych odległości między punktami zakładanymi przez nowych koncesjonariuszy a punktami działających już podmiotów.

2) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, by nakładano sankcje za prowadzenie bez koncesji lub zezwolenia policji zorganizowanej działalności w zakresie przyjmowania zakładów na osoby powiązane z podmiotem, który został wykluczony z przetargu z naruszeniem prawa Unii, nawet po przeprowadzeniu nowego przetargu mającego zaradzić temu naruszeniu prawa Unii, w zakresie w jakim wspomniany przetarg i wynikające z niego udzielenie nowych koncesji nie zaradziły skutecznie niezgodnemu z prawem wykluczeniu wspomnianego podmiotu z poprzedniego przetargu.

3) Z art. 43 WE i 49 WE, zasady równego traktowania, obowiązku przejrzystości oraz zasady pewności prawa wynika, że warunki i zasady przetargu, takiego jak przetarg będący przedmiotem sporu w sprawach przed sądem krajowym, a w szczególności przepisy przewidujące cofnięcie koncesji wydanych na zakończenie takiego przetargu, takie jak przepisy zawarte w art. 23 ust. 2 lit. a) i ust. 3 projektu umowy między autonomiczną administracją monopoli państwowych a podmiotem otrzymującym koncesję dotyczącą gier hazardowych w zakresie imprez innych niż wyścigi konne, powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny, a ocena tego należy do sądu krajowego.